

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
DE MANAGEMENT AL
CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ANMCS

Continuitatea asistenței medicale urgență prespital – UPU din perspectiva folosirii sigure a medicamentelor

**Dr. Mihaela Coman
Consilier ANMCS -
UEAUSA**

OMS definește **continuitatea** ca fiind „capacitatea serviciilor relevante de a oferi intervenții care sunt coerente pe termen scurt atât în interiorul, cât și între echipele de îngrijire (continuitatea transversală), sau reprezintă o serie neîntreruptă de contacte pe termen lung (continuitate longitudinală)”.

Continuitatea transversală sau orizontală reprezintă integrare la același nivel, (ex: echipele multidisciplinare).

Continuitate longitudinală sau verticală reprezintă integrare între niveluri diferite ale asistenței medicale primare, secundare și terțiare.

Tipuri de continuitate în domeniul medical:

- **de management** - constă în capacitatea de a implica pacientul (și aparținătorii) în managementul bolilor sau al problemelor pacientului, în stabilirea de comun acord a planurilor de investigații și a planurilor terapeutice;
- **relațională** - a relației medic - pacient, are la bază cunoașterea preferințelor și valorilor pacientului, a circumstanțelor în care trăiește și își desfășoară activitatea, în familie și în comunitate;
- **informațională** - se referă la gestionarea înscrisurilor medicale (ex: fișa pacientului, registre de predare - primire a pacientului, condici de medicamente, etc.).

Continuitatea este un atribut important în medicină, înțelegerea corectă a acestui concept, permite o mai bună organizare a îngrijirilor medicale, cu rezultate mai bune în ceea ce privește **siguranța pacientului**.

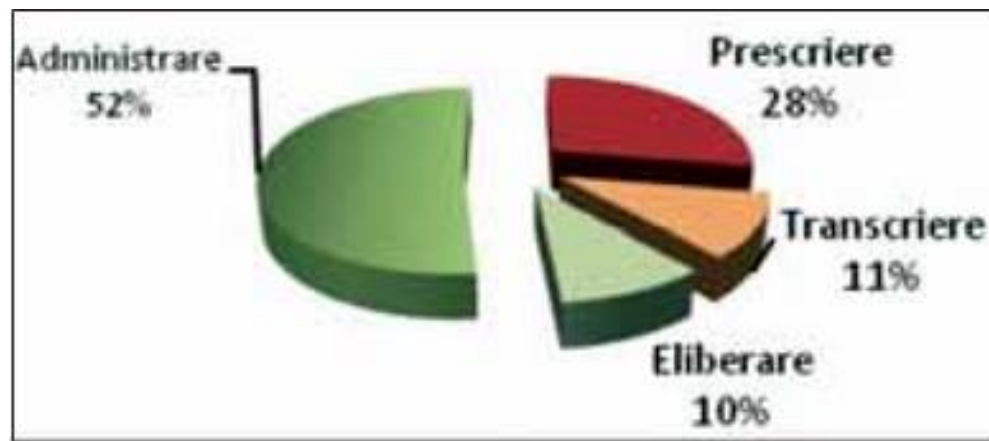
Siguranța pacientului este definită de OMS ca fiind absența oricărui prejudiciu care poate fi prevenit la un pacient și reducerea riscului efectelor nocive asociate asistenței medicale la un nivel minim.

Creșterea siguranței pacientului are la bază:

- implementarea unui sistem de management al riscului;
- îmbunătățirea tehnicilor de comunicare între echipele medicale și între acestea și pacient;
- implicarea activă a pacientului în luarea deciziilor și împărțirea riscului.

Un element important al siguranței pacientului este reprezentat de erorile de medicație care sunt o cauză principală a prejudiciilor și daunelor evitabile în sistemele de îngrijire a sănătății din întreaga lume.

Conform OMS, daunele cauzate de medicamente reprezintă 50 % din totalul daunelor prevenite în îngrijirea medicală.

Eroarea de medicație reprezintă o greșeală în prepararea, depozitarea, prescrierea, eliberarea și administrarea tratamentului medicamentos, care produce sau are potențialul de a produce efecte negative asupra pacientului.

Factori ce pot conduce la apariția erorilor de medicație:

- factori asociați personalului medical (ex: cunoașterea unor date insuficiente despre pacient, epuizarea personalului medical, comunicarea deficitară);
- factori asociați pacienților (ex: complexitatea cazului clinic);
- factori legați de mediul de lucru (ex: volumul de muncă și presiunea, distragerile și întreruperile, resursele umane și materiale insuficiente);
- factori legați de medicamente (ex: forma de prezentare a medicamentului);
- factori legați de sisteme informatice (ex: lipsa acurateței fișelor medicale).

Factori care afectează continuitatea asistenței și a îngrijirilor medicale de urgență asociate erorilor de medicație

- lipsa cunoașterii schemei de tratament a pacientului cronic;
- ascunderea în mod deliberat a consumului unor medicamente;
- transmiterea de informații incomplete la predarea / preluarea pacientului în UPU (format scris și verbal);
- lipsa unei baze de date care să integreze toate informațiile legate de starea de sănătate a unui pacient.

Metode de reducere a erorilor de medicație:

- reducerea factorilor psihologici și non-psihologici care sunt reprezentați de mediu de lucru;
- standardizarea prin selectarea medicamentelor;
- etichetarea seringilor și recipientelor cu soluții perfuzabile ce conțin substanțe medicamentoase;
- întocmirea de “Check-list-uri”;
- raportarea incidentelor.

CONCLUZIE

Necesitatea integrării tuturor informațiilor medicale ale pacientului, indiferent de tipul serviciilor de sănătate de care a beneficiat, cu posibilitatea accesării acestora în timp real de către toate structurile de asistență medicală.

Această integrare a informațiilor medicale are ca beneficiu creșterea calității actului medical, a siguranței pacientului inclusiv evitarea erorilor de medicație și scăderea costurilor asociate asistenței sanitare la nivel național.